Cena 1.000 Mkp.

Prenumerata miesięczna z przesyłką 4000 Marek.

Konto P. K. O 150.540

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Czasopismo ilustrowane, poświęcone wychowaniu sportowemu młodzieży.

Cena 1.000 Mkp.

Adres Redakcji i Administr. Kraków Stolarska 6 II

Godziny urzędowe: od 4 do 6 popołudniu

Telefon Nr. 1018.

Wychodzi raz w tygodniu we wtorek o godzinie 6-tej rano.

Nr. 8. Kraków wtorek, 17 Kwietnia 1923. Rok II.

Moment z meczu Wisła — Wawel w Krakowie.

Fotografował Skąpski.

Groźna sytuacja pod bramką Wawelu.

Numer zawiera: W czem leży urok zawodów w piłkę nożną. I-szy polski Kongres Sportowy w Warszawie. — Z pobytu Cracovii zagranicą. — Rozgrywki o mistrzostwo okręgowe w Krakowie (Cracovia-Sturm, Wisła-Wawel, Jutrzenka-B. B. S. V.) we Lwowie i Warszawie. — Wyniki zawodów rozegranych 15 bm. w całej Polsce i zagranicą. — Włochy-Austrja i wiele innych.

Wylosowane terminy zawodów o mistrzostwo klasy C.

Podokręg Krakowski.

Grupa I.

14 kwietnia 1923, Korona — Kadimah, Meteor — Urania, Gewira — Cracovia III, 29, kwietnia 1923, Korona II, Urania, Kadimah — Cracoxia III. Meteor — Makkabi II. Gewira — Grunwald. 5. maja 1923, Makkabi II. = Grunwald. 12 maja 1923, Korona II. — Meteor, Kadimah — Makkabi, Urania — Gewira. Grunwald — Cracovia III, 26 maja 1923, Korona II. — Cracovia III. Meteor — Gewira, Urania — Makkabi III, Kadimah — Grunwald. 10 czerwca 1923, Kadimah — Meteor, Gewira — Makkabl II, Urania — Cracovla III. Korona II, — Grunwald. 23 czerwca 1923, Korona II. — Gewira. Kadimah — Urania, Cracovia III, — Makkabi II. Meteor — Grunwald. 6 lipca 1923, Korona II. — Makkabi II. Kadimah — Gewira, Meteor — Cracovia III. Grunwald — Urania. 21 lipca 1923, Kadimah — Korona II, Urania — Meteor, Cracovia III. — Gewira, Grunwald — Makkabi II, 5 sierpnia 1923, Makkabi II, — Korona II. Gewira — Kadimah, Cracovia III, — Meteor. Urania — Grunwald. 18 sierpnia 1923, Cracovia III. — Korona II. Gewira — Meteor, Makkabi II, — Urania, Grunwald — Kadimah. 2 września 1923, Urania — Korona II. Cracovia III. — Kadimah, Makkabi II, — Meteor, Grunwald — Gewira, 15 września 1923, Gewira — Korona II. Urania Kadimah, Makkabi II. — Cracovia III, Grunwald — Meteor. 30 września 1923, Meteor — Korona II. Makkabi II, — Kadimah, Gewira — Urania. Cracovia III. — Grunwald 13 października 1923, Meteor — Kadimah, Makkabi II, — Gewira. Cracovia III. — Urania, Grunwald — Korona II.

Grupa II.

15 kwietnia 1923 Olsza II. — Krakowianka, Pogoń — Adria, Wolność — Orzeł. 28 kwietnia 1923, Olsza II. — Adria Krakowianka — Orzeł, Pogoń — Hakoah, 13 maja 1923, Olsza II. — Pogoń. Krakowionka — Hakoah, Adria — Wolność. 27 maja 1923 Olsza II, — Orzeł, Pogoń — Wolność, Adria — Hakoah, 9 czerwca 1923, Krakowianka — Pogoń. Wolność — Hakoah, Adria — Orzeł. 24 czerwca 1923, Olsza II. Wolność. Krakowianka — Adria, Orzeł — Hakoah. 7 lipca 1923 Olsza II. — Hakoah, Krakowianka — Wolność. Pogoń — Orzeł. 22 lipca 1923, Krakowianka — Olsza II. Adria — Pogoń. Orzeł — Wolność. 4 sierpnia 1923 Hakoah — Olsza II, Wolność — Krakowianka, Orzeł — Pogoń. 19 sierpnia 1923, Orzeł — Olsza II. Wolność — Pogoń, Hakoah — Adria. 1 września 1923, Adria — Olsza II, Orzeł — Krakowianka, Hakoah — Pogoń, 16 września 1923, Wolność — Olsza II, Adria — Krakowianka, Hakoah — Orzeł, 29 września 1923 Pogoń — Olsza II, Hakoah — Krakowianka, Wolność — Adria. 14 października 1923 Pogoń — Krakowianka, Hakoah — Wolność, Orzeł — Adria.

Grupa III.

21 kwietnia 1923, Victoria — Wir, Błękitni — Jutrzenka III., Wawel III. — Wisła III. 29 kwietnia 1923, Orkan III. — Unja, 5 maja 1923, Victoria - Jutrzenka III., Wir — Wisła III., Błękitni — Orkan II., Wawel III. — Unja. 20 maja 1923, Unja — Wisła III., Victoria — Błękitni, Wir — Orkan II.. Jutrzenka III. — Wawel III. 2 czerwca 1923, Victoria — Wisła III., Błękitni — Wawel III., Jutrzenka III. — Orkan II., Wir — Unja. 16 czerwca 1923, Wir — Błękitni, Wawel III. — Orkan II., Jutrzenka III. — Wisła III., Unja — Victoria. 1 lipca 1923, Victoria — Wawel II., Wir — Jutrzenka III., Wisła III. — Orkan II., Błękitni — Unja. 15 lipca 1923, Victoria — Orkan II., Wir — Wawel III., Błękitni — Wisła III., Unja — Jutrzenka III. 28 lipca 1923, Wir — Victoria, Jutrzenka III. — Błękitni, Wisła III. — Wawel III., Unja — Orkan. 12 sierpnia 1923, Wisła III. — Błękitni, Wawel III. — Wir, Orkan II. — Victoria, Jutrzenka III. — Unja. 25 sierpnia 1923, Wisła III. — Victoria, Wawel III. — Błękitni, Orkan II. — Jutrzenka III., Unja — Qir. 9 września 1923, Jutrzenka III. — Victoria. Wisła III. — Wir, Orkan II. — Błękitni, Unja — Wawel III. 22 września 1923, Wawel III. — Victoria, Jutrzenka III. — Wir, Orkan II. — Wisła III., Unja — Błękitni. 7 października 1923, Błękitni — Victoria, Orkan II. — Wir, Wawel III. — Jutrzenka III., Wisła III. — Unja. 20 października 1923, Błękitni — Wir, Orkan II. — Wawel III, Wisła III. - Jutrzenka III., Victoria — Unja. (C. d. n.)

W czem leży urok zawodów w piłkę nożną?

Wśród wielu innych gałęzi sportu zajmuje sport piłki nożnej zupełnie odrębne i przodujące miejsce. Postępy, jakie poczynił on w ostatnim dziesięcioleciu są wprost niesłychane; natomiast pozostawił on w tyle, za sobą, wiele innych, starszych rodzajów sportu. Nawet tak bardzo zachwalany sport konny musiał ustąpić przed popularnością sportu piłki nożnej. Rekordowe ilości widzów, spotykane w centrach sportu piłkarskiego, nie zostały nigdy ani w przybliżeniu osiągnięte na wyścigach konnych.

Sport piłki nożnej porównać można z potężnem drzewem, w którego cieniu i inne gałęzie sportu mogą się dobrze rozwijać. Często kluby nasze prawie wyłącznie piłkarskie urzyczają swych boisk dla zawodów lekko-atletycznych, a nie długo pozwoli na się czekać wzajemna współpraca obu tych potężnych w Polsce związków. Jeśli zaś istnieje w towarzystwie jakiemś i sekcja lekko-atletyczna, pływacka lub inne, to wtajemniczeni wiedzą o tem dobrze, że po największej części sekcja piłki nożnej pokrywać musi niedobory wszystkich innych.

W czem więc leży ten urok, że rok rocznie przybywa tylu zwolenników piłki nożnej? Należy tu rozróżnić graczy od widzów.

Nie ulega wątpliwości, że sport piłki nożnej ma również wielkie znaczenie materjalne. Świadczy o tem stosunek zawodników zagranicznych do swych klubów, który ma po największej części tło finansowe. U nas jeszcze tego niema i obawiać się tego niema obecnie żadnych powodów, choć mający wgląd i za kulisy, mogliby być innego zdania. Ale ci pierwszorzędni gracze są tylko ułamkiem liczby tych którzy co niedzielę mimo nie wielkiej umiejętności, za to jednak z wielką dozą dobrej woli i chęci, rozegrywają swe zawody, choć ich nazwiska nie są wymieniane w gazetanh dnia nastepego. Czołowe kluby przyczyniają się kolosalnie do propagandy tego pięknego sportu, a przykład wielkich dodaje bodźca do pracy innym tysiącom. Ale też między pierwszorzędnymi zawodnikami znajdziemy wielu, którzy bez względu na osobiste korzyści materjalne, chętnie grają, znajdując przyjemność w ruchu ciała, grają z powodu ambicji i dumy własnej. Poklask tysiącznego tłumu miał zawsze w sobie coś oszałamiającego.

Dla wielu tysięcy tych bezimiennych, urok sportu piłki nożnej leży w tem, że jest walką. Zdrowy, silny człowiek zawsze chętnie popróbuje swej siły w walce, oko w oko z przeciwnikiem i sprawia mu to przyjemność przekonać się o swej sile. Następnie jest piłka nożna grą drużynową. Do tryumfu jednostki dołącza się radość całej drużyny z powodu sukcesu, przez co rozwija się też i duch koleżeństwa podporządkowania się jednostki wyższym zasadom, jak w żadnej innej gałęzi sportu.

Zawody w piłkę nożną są bowiem niebywale bogate w rozmaitość. Żadne zawody nie są podobne do siebie. Nie na darmo mówi się o „niepewności i niespodziankach w piłce nożnej". W piłce nożnej

niema żadnej absolutnej pewności, wszystko jest możliwe i żaden gracz nie może stać się nigdy w zupełności wyszkolonym.

Przechodząc obecnie do widzów, przyznać musimy, że wielkie zawody piłkarskie przybrały już charakter publicznych widowisk. Przyczyną tego, że tak wiele tysięcy przychodzi na zawody, jest fakt, że ludziom właściwą jest ciekawość i chęć patrzenia. Im wyżej stoi widowisko, czyli innemi słowy, im lepszego można się spodziewać sportu, tem większy jest napływ publiczności. Różnorodność zawodów w piłkę nożną wchodzi tu również w rachubę jako środek nęcący, dalej także przynależność klubowa i sympatje dla której z współzawodniczących drużyn. Tak samo jak zawodnicy na boisku, podzieleni są też i widzowie na dwa obozy, które wzajemnie nie bardzo się lubią i częściej ostrzej się zwalczają, niż przeciwnicy na zielonej murawie. Nadmiar energii zebranej wśród publiczności znajduje tu upust a dla wielu jest koniecznością, odwiedzenie zawodów w piłkę nożną w niedzielę, na które cieszą się cały tydzień i które oczekują z wielką niecierpliwością, utrzymując nerwy w pewnem naprężeniu.

Pobyt na świeżem powietrzu jest przytem dla wielu widzów wielce przyjemnym dodatkiem.

Co jednak za dużo, to jest zawsze niezdrowo. Chęć za zyskiem materjalnym, ambicja, uczestniczenie w zwycięstwie swego klubu może jednak graniczyć z przesadą i prowadzić do niemiłych objawów, wykroczeń na boiskach sportowych, zakładów itd. Skoro jednak wszyscy ci się skupią, którzy są zwolennikami uczciwego i uporządkowanego sportu, wtedy złe elementy nie wezmą górę i wtedy wykażą się tylko dobre strony sportu piłki nożnej. (!)

I-szy Polski Kongres Sportowy w Warszawie.

Powstały z inicjatywy Związku Polskich Związków Sportowych Komitet zwołał na dzień 7 i 8 kwietnia br. do Warszawy pierwszy polski Kongres Sportowy. Otwarcie Kongresu odbyło się w sobotę 7 bm. o 10 godz. rano w sali Szkoły Podchorążych. Zebranych imieniem Komitetu organizacyjnego powitał prezes Z. Z. p. Artur Śliwiński, poczem wybrano prezydjum przez aklamację: p Osieckiego wicemarszałka sejmu, p. prof. Piaseckiego z Poznania, red. R. Wacka ze Lwowa, p. Orzelskiego z Krakowa, p, Radwana z Kalisza, zaś jako sekretarzy p. Horoszkiewicza ze Lwowa i mjr. Szkolnikowskiego z Krakowa. Następnie uchwalono regulamin obrad, poczem wygłoszono mowy powitalne: p. minister Darowski w zast. prez. rady ministrów, min. Mikulowski w imieniu Min. W. R. i O. P. dr. Adamski w imieniu Min. Zdrowia, senator Baliński w imieniu miasta Warszawy, prof. Piasecki, imieniem Uniwersytetu Poznańskiego, prof. Michałowicz imieniem Uniwersytetu Warszawskiego, Dr. Trzciński imieniem Warsz. Tow. Lek. prof. Kwiatkowski imieniem Tow. Hygjenicznego, p. Gebethnerówna imieniem Ogrodów Ran'a p. Francikowski imieniem Harcerstwa, Dr. Jaroszyński imieniem Instytutu Pedagog. prof. Rudolf Wacek, p. Raschke i p. Bliehle. Po odczytaniu powitalnych telegramów wybrano przewodniczących Komisji i tak: Komisja propagandy — Dr. Orłowicz, Komisja „sport w szkole“ — prof. Piasecki, Komisja postulatowa — inż. Christelbauer. Komisja „sport w wojsku“ — ppkł. Bobkowski. Referat „Społeczne Zadanie sportu” wygłosił płk. Osmólski, z powodu nieobecności p. Garczyńskiego, który wyjechał do Rzymu na posiedzenie Komit. Igrzysk Olimpijańskich.

Drugi referat wygłosił prof. Piasecki „Państwo i społeczna opieka nad sportem”. Na tem plenarne zebranie Kongresu zamknięto.

W sobotę popołudniu i w niedzielę rano obradowały komisje w Komisji propagandy wygłosili referaty: Kpt. Królikowski — Muszkiet z Warszawy „Sport w prasie” i prof. R. Wacek ze Lwowa „Wydawnictwa sportowe“; w Komisji „sport w szkole“ wygłosił referat Dr. T. Jaroszyński z Warszawy: „Rola sportu w szkole”; w Komisji „sport w wojsku” wygłosił referat kpt. T. Kaziński „Organizacja wojskowych zawodów sportowych”; w Komisji postulatowej T. Kuchar ze Lwowa wśród ożywionej dyskusji wygłosił referat p. t. „Najpilniejsze potrzeby sportu polskiego”.

Wieczorem zebrali się uczestnicy Kongresu w pięknych salach Warsz. Tow. Wioślarzy, gdzie w serdecznem nastroju spędzili resztę dnia.

Drugie zebranie plenarne odbyło się w niedzielę popołudniu. Do Prezydjum powołano jeszcze przybyłego z Wilna inż. Zwolskiego, poczem p. Dr. Kozielewski złożył życzenia owocnej pracy Kongresu imieniem Sokolstwa Polskiego. Po referacie inż. Dr. Cz. Kłosia „Budowa boisk sportowych” nastąpiło odczytywanie wniosków Komisji. Wnioski te uchwalono jednogłośnie;

Wnioski Komisji postulatowej: Polski Kongres sportowy w Warszawie dnia 8 kwietnia 1923 uważa za podstawowe warunki rozwoju sportu wypełnienie następujących postulatów:

1) Odłączenie ustawodawcze kwestji wychowania fizycznego od sprawy o przysposobieniu do obrony Rzeczypospolitej. Wniesienie w jaknajkrótszym czasie do Sejmu ogólnego projektu ustawy o wychowaniu fizycznem, opierając się na podobnych projektach w innych państwach.

2) Uzupełnienie Rady wychowania fizycznego większą liczbą reprezentantów naczelnych władz sportowych z głosem stanowczym w kwestjach spornych.

3) Organizację specjalnego Wydziału dla spraw sportu przy jednym z Ministerstw, określenie ustawodawcze jego zakresu działania jego ciał doradczych, przy udziale delegatów instytucji sport.

4) Udzielenie zniżek kolejowych dla uczestników zawodów sportowych i wycieczek turystycznych, jakoteż dla delegatów zjazdów sportowych, organizacyjnych, oraz dla transportu koniecznego inwentarza sportowego.

5) Ujednostajnienie gminnych opłat od widowisk sportowych oraz obracanie dochodu z tego źródła na cele wychowania fizycznego i sportu.

6) Popieranie rozwoju przemysłu sportowego oraz ulgi cłowe dla przedmiotów sportowych niezbędnych, sprowadzanych z zagranicy.

7) Ustawodawcze unormowanie budowy boisk i urządzeń sportowych wedle gęstości zaludnienia da

nej miejscowości i pomocy finansowej Państwa i samorządu w ich budowie w formie pożyczek długoterminowych.

8) Wybudowanie przynajmniej po jednym dla każdego działu sportu reprezentacyjnem urządzeniu (stadjon reprezentancyjny, pływalnia letnia i zimowa, sala gimnastyczna, tor wioślarski, sala szermiercza i td.).

9) Ustanowienie państwowych nagród honorowych i wędrownych dla zawodów o mistrzostwo państwowe w każdej dziedzinie sportu.

10) Propaganda sportu wśród robotników i młodzieży wiejskiej i pomoc dla ich organizacji sportowych.

11) Zaopiekowanie się budzącym się ruchem wśród kobiet i pomoc w jego organizacji.

12) Pomoc polskich placówek dyplomatycznych zagranicą w nawiązaniu kontaktu z instytucjami sportowemi innych państw i zainteresowanie się ich ruchem sportowym w Polsce i ekspedycjami naszemi na zawody międzynarodowe.

13) Zainteresowanie się prasy ruchem sportowym i uświadamianie społeczeństwa o jego znaczeniu.

14) Wydatne powiększenie budżetu na cele sportowe w Polsce, a mianowicie na budowę stadjonu reprezentacyjnego i innych urządzeń, sprowadzanie instruktorów oraz urządzanie kursów instruktorskich, wydawanie podręczników i regulaminów, szkolenie i wyposażanie nauczycieli gimnastyki i sportu, administrację naczelnych władz sportowych, umożliwienie godnej reprezentacji Polski na zawodach międzynarodowych, zwłaszcza na Igrzyskach Olimpijskich.

15) Udzielanie pożyczek długoterminowych przez PKKP klubom i towarzystwom sportowym na budowę urządzeń sportowych.

16- Pozwolenie na urządzenie loterji sportowej na cele ekspedycji olimpijskiej.

17) Przy rozdziale subwencji państwowych oraz udzielaniu pożyczek na cele sportu winny władze państwowe zasięgać opinji Związku Polskich Związków Sportowych.

18) Urządzanie z okazji wystaw, targów i zjazdów międzynarodowych w centrach przemysłowych, handlowych i miejscowościach klimatycznych igrzysk sportowych, podobnie jak to ma miejsce zagranicą.

19) Wpływanie na młodzież zrzeszoną w związkach sportowych, by hołdowała zasadom abstynencji od napojów alkoholowych, a w szczególności unikanie łączenia z uroczystościami sportowemi bankietów, na których nadużywa się napojów alkoholowych.

Kongres wita z uznaniem zorganizowanie międzyklubowej komisji senatorów i posłów sejmowych dla popierania rozwoju sportu w Polsce i wyraża nadzieję, że dzięki poparciu członków tej Komisji rychło zostaną załatwione sprawy ustawodawcze i administracyjne niezbędne dla organizacji i rozwoju życia sportowego.

Wykonanie uchwał Pierwszego Polskiego Kongresu Sportowego poleca się Zarządowi Związku Polskich Związków Sportowych.

Dodatkowo do tych wniosków uchwalono wniosek prof. Wacka ze Lwowa: Polski Kongres Sportowy uważa za niezbędne, by Rząd Polski poparł wydatnie moralnie i finansowo pracę PKIO celem godnego wystąpienia naszej reprezentacji sportowej na Igrz. Olimp. w Paryżu 1924.

Wnioski Komisji „Szport. w szkole":

1) Zjazd uważa, że wych. fiz. w szkole powinno być postawione na należytym poziomie przez jak najszersze uwzględnienie gimnastyki metodycznej, gier i zabaw ruchowych oraz sportów indywidualnie stosowanych. Należy wprowadzić do świadectw maturalnych ocenę ze sprawności fizycznej.

2) Zjazd uważa za konieczne zakładanie jak najliczniejszych boisk i terenów sportowych dla młodzieży szkolnej oraz zaleca instytucjom i stowarzyszeniom sportowym umożliwienie młodzieży szkolnej korzystania z placów do zabaw i boisk.

3) Zjazd uważa stały kontakt władz szkolnych z naczelnemi organizacjami sportowemi za konieczne.

4) Przesadne uprawianie pewnej gałęzi sportu przez młodzież z pominięciem innych sportów, gimnastyki oraz gier ruchowych, należy uważać za objaw niepożądany.

5) Zjazd uważa, że nauka pływania powinna być uznana za obowiązkową dla młodzieży szkolnej. Reformę tą należy zacząć od seminarjów nauczycielskich. Zjazd uważa za niezbędne tworzenie pływalni i przystani wioślarskich przy szkołach średnich i seminarjach, oraz szkołach akademickich.

6) Zjazd uważa, że seminarja naucz. oraz instytuty pedagogiczne powiny propagować jak najszerzej wychowanie fizyczne przez należyte uwzględnianie tego przedmiotu w swych programach.

7) Zjazd uważa, że ze względu na konieczność szerszego zainteresowania wychowaniem fizycznem i kulturą cielesną wśród młodzieży akademickiej, powinny by utworzone przy wszystkich uniwersytetach polskich katedry wych. fizycznego. (C. d. n.)

Ś. P.

TADEUSZ DĄBROWSKI.

I znów nieubłagana śmierć wyrwała z szeregów sportowych pełnego nadziei, inicjatywy spółpracownika. Porucznik-obserwator Tadeusz Dąbrowski urodzony w Stanisławowie liczył lat 23. Nadzwyczaj miły i towarzyski cieszył się jak największą sympatią kolegów, a wśród współtowarzyszy klubowych niespotykanem koleżeństwem. Niedawno po powrocie z kresów wschodnich Rzeczypospolitej, wstąpił do T. S. „Wisła", jako członek sekcji piłki nożnej. Tragicznie zmarły w kwiecie wieku śp. Dąbrowski, natychmiast po wpisaniu się do „Wisły" przejął się gorliwie ideą i celami towarzystwa, a całą swoją pracę i energię postanowił poświęcić stworzeniu sekcji tennisowej. Mimo kolosalnych trudności, żelazna wytrwałość i ukochanie barw klubu przez młodego członka pozwalały na podstawie wypracowanych i w czyn zamienionych projektów przypuszczać, że praca śp. Dąbrowskiego zostanie uwieńczona pomyślnym wynikiem. Lecz na przeszkodzie stanął nieszczęśliwy wypadek, który spo-

wodował tragiczną śmierć na posterunku lotniczem, jednego z najdzielniejszych oficerów, jednego z najchętniejszych i najpracowitszych sportowców, jednego z najlepszych Wiślaków. Nie pozwoliła mu śmierć na ukończenie dzieła, które było jego marzeniem i ideą. Nie zabawił długo wśród nas, lecz tem większy ogarnia nas za nim żal, że pracą swą dorównywał starym członkom T. S. „Wisła“. Oby myśl jego i praca nie poszła na marne, a pamięć jego pozostała na długie lata w klubie, jako jednego z najlepszych i najdzielniejszych członków. Mir.

Rodzinie, Kolegom, T. S. „Wiśle“ przesyłamy tą drogą wyrazy współczucia. Redakcja.

Z pobytu Cracovii zagranicą.

Na czas świąt wielkanocnych wyjechała „Cracovia“ do Danii i południowej Szwecji, by zmierzyć się z tamtejszemi drużynami. Wycieczka złożona z 18 osób, Dr. Cetnarowski, Dr. Lustgarten, Popiel, Przeworsk, Gintel, Fryc, Strycharz, Cikowski, Synowiec, Zimowski, Reyman, Kałuża, Chruściński, Sperling, Bielecki, Ciszewski, Łańko, Ostrowski, wyjechała jeszcze w czwartek 29. 3. Przez Berlin, Hamburg, Neumuenster, Szlezwik i Flensburg do Harrislee, a stąd do Aarhus, stolicy Jutlandji, liczącej około 80 tys. mieszkańców. Aarhus leży nad zatoką głęboko wciśnięta w głąb lądu. Do największych niespodzianek należało boisko a raczej stadion, położony w kotlinie leśnej. Stadjon posiada halę krytą dla lekkiej i ciężkiej atletyki, kryte korty tennisowe, duże boisko i bieżnię. Boisko, jakie trudno spotkać, pokryte całkowicie równą murawą. Przyjęcie dobre. Dnia 1 kwietnia rozegrała drużyna zawody z Aarhus Gymnastik-Jorening i przegrała 4 : 2 (1 : 1). Cracovia wystąpiła w następującym składzie: Popiel; Gintel, Fryc; Chruściński, Cikowski, Synowiec; Zimowski, Reyman, Kałuża, Łańko, Sperling. Publiczności około 3000. — Drużyna duńska jest mistrzem Jutlandji stanowi bardzo silny i zgrany zespół. Cracovia uzyskuje bramkę w 5 min., jednak atak białoczerwonych był tak słaby, że dopiero po przerwie zdołał Reyman uzyskać drugiego gola. Duńczycy grali bardzo ambitnie i celowo. Drugie rewanżowe spotkanie przyniosło krakowianom ładne zwycięstwo 6 : 1 (2 : 1). Cracovia w składzie o tyle zmienionym, iż w miejsce Łańki grał Chruściński, w pomocy Strycharz. Atak białoczerwonych grał bardzo dobrze, to też skutek był widoczny. Aarhus mimo nadania kolosalnego tempa zdołał tylko uzyskać honorową bramkę. Wieczorem odbył się bankiet.

Następnie wyruszyła Cracovia do Szwecji. W czasie podróży, co należy podkreślić, doznano jak najlepszego przyjęcia ze strony kolonji polskiej w Kopenhadze.

Pierwszy mecz rozegrano 4. kwietnia w Helsingborgu z Hälsingsborgs Idrottsforening z wynikiem 4 : 1 (1 : 0) na korzyść Szwedów. W dniu tym białoczerwoni grali o klasę gorzej niż w poprzednim meczu, a brak Kałuży dawał się bardzo odczuwać, zwłaszcza, że Chruściński grał bardzo nerwowo.

Dnia 6 kwietnia rozegrano zawody w Malmö Fottbollforening zakończony również klęską Cracovii w stosunku 2 : 1 (0 : 1). Był to najmniej ciekawy mecz podczas turnieju, białoczerwoni grają, można powiedzieć, gorzej niż słabo. Ostatni mecz 8 bm. w niedzielę zakończył się zwycięstwem Cracovii, rozegrano go w Helsingborgu z reprezentacją miasta 2 : 0 (0 : 0). We wtorek 10 bm. powrócili białoczerwoni do swych laurów i penatów, przywożąc 11 otrzymanych goli na pozostawionych 12. X.

Stan mistrzostw w K. Z. O. P. N.

KLUB	Ilość meczy	Ilość bramek dla	Ilość bramek przeciw	Ilość punkt.
Wisła	4	13	1	8
Cracovia	4	16	3	4
Wawel	3	2	4	4
Jutrzenka	4	4	11	3
B. B. S. V.	3	2	3	2
Sturm	4	2	17	1

Z KRAKOWA.

Cracovia — Sturm 12:0 (3:0).

o mistrzostwo klasy A.

Cracovia, która w tym tygodniu powróciła z tournee swojego po Danji i Szwecji pokazała rzeczywiście grę ładną a przedewszystkiem celową, której ofiarą padł b. słaby Sturm bielski.

Gra na ogół spokojna, choć pomimo tego nie obeszło się bez nieprzyjemnych epizodów, których skutkiem było wyrzucenie 2 graczy Cracovii z boiska, mianowicie Kałuży i Strycharza.

Pierwszego gola dla Cracovii uzyskuje Gintel z rzutu karnego podyktowanego przez sędziego za nastrzeloną rękę jednego z bielskich napastników; drugiego Chruściński, a trzeciego w 44 minucie Reyman wyzyskując rzut wolny Sperlinga.

Natem sędzia odgwizduje przerwę. — Po pauzie Cracovia usadawia się formalnie na polu gości, a 4 gol strzelony z kilku kroków przez Sperlinga rozpoczyna dalszą serję bramek. — W 16 minucie wyklucza sędzia p. Molkner z gry Kałużę, co jednak nie wpływa deprymująco na graczy Cracovii, gdyż od tej dopiero chwili, pomimo opornych wy-

silków Stürmu zaczyna się strzelanie na jego bramkę. —

Owocem dalszej gry jest 8 bramek następnych w czem 3 strzela Gintel grający bardzo dobrze na miejscu wykluczonego Kałuży.

Zaznaczać tu wypada, że 7 bramka Serlinga uzyskana została z rzutu karnego, który również, jak i poprzedni był karą za nastrzeloną rękę.

Na dwie minuty przed końcem sędzia usuwa Strycharza, który niezbyt sportowo postąpił, kopiąc swego przeciwnika z zemsty, za odebraną piłkę.

Na tem grę zakończono z wynikiem bramek 12:0 i 9:0 rzutów z rogu dla Cracovii. P.

Wisła — Wawel 4 : 0 (3 : 0)

Zawody powyższe wzbudziły wielkie zainteresowanie wśród miłośników sportu piłkarskiego. Po przypadkowem zwycięstwie Wawelu nad Cracovią, spodziewać się należało, że i Wiśle stawi on silny opór, tymczasem Wisła lekko pokonała tego ambitnego przeciwnika.

Do zawodów stanęły drużyny w swoich zwykłych składach. Gra rozpoczęta w ostrem tempie przenosi się z miejsca na połowę Wawelu i już w piątej minucie fenomenalny strzał Reymana grzęźnie w siatce przeciwnika. Wawel niezrajony utratą cennego punktu wzmaga tempo, lecz obrona czerwonych nie pozwala mu długo utrzymać się na swej połowie. Liczne ataki przynoszą Wiśle rzut z rogu, wyzyskany przez Kowalskiego. Utrata drugiego punktu zgubnie podziałała na drużynę Wawelu, który teraz poczyna grać bez planu, to też pod koniec pierwszej połowy gry zdobywa Reyman jeszcze trzeciego gola.

Po pauzie obraz gry mało się zmienia. Wisła nadal częściej przy piłce, a wspaniałe rozdzielanie jej przez Reymanna pozwala atakowi na częste i niebezpieczne zagrażanie bramce przeciwnika. Już w 6' po rozpoczęciu, przebój Adamka przysparza czerwonym czwartą i ostatnią bramkę. Wawel wytęża wszystkie siły, to też powoli otrząsa się z chwilowej przewagi przeciwnika i poczyna przeprowadzać szybkie ataki, udaremniane umiejętnie przez obronę Wisły.

Atak Wisły „spuchł", skutkiem czego nie uzyskuje kilku pewnych pozycji pod bramką przeciwnika. Również Wawel wyrabia jeszcze dwukrotnie pod bramką czerwonych groźne dla nich momenty, lecz wspaniała obrona Wiśniewskiego nie pozwala mu na zdobycie honorowej bramki.

Rzutów z rogu 6 : 3 dla Wisły.

Zawody prowadził wzorowo sędzia p. Dr. Lustgarten.

Z drużyny Wawelu zasługuje na wyróżnienie prawy skrzydłowy, środek pomocy, obrona i bramkarz. U Wisły w pierwszej połowie gry całość dobra, po przerwie najsłabszą częścią był atak, który zbyt szybko wyczerpał swe siły, skutkiem czego nie wytrzymał ostrego tempa, utrzymywanego przez przeciwnika do końca gry.

Makkabi — Wawel II. 6:0 (3:0).

o mistrzowstwo klasy B.

15/IV. niedziela rano.

Zawody mało interesujące z powody niskiej formy Wawelu II. Bramki dla Makkabi strzelili Perlmutter 3, Goldzlus 2, Fischler 1. — Rzutów z rogów 3:1 dla Makkabi. Sędziował p. Rząsa bardzo starannie.

Wisła II. Korona 1:0 (0:0).

Z. K. S. Makkabi III — Z. K. S. Amatorzy 4 : 2 (2 : 0)

Amatorzy z 3 rezerwowymi, Makkabi zasilona 2 graczami. Z drugiej niezasłużona porażka Amatorów. Rogów 4 : 1 na korzyść Amatorów. Sędziował uważnie p. Merklinger.

Niedziela 15. 4. Boisko „Makkabi".

Z. K. S. Amatorzy — Z. R. K. S. 3 : 2 (2 : 1)

Zasłużone zwycięstwo trzecioklasowych Amatorów nad drugoklasowym Z. R. K. S. pomimo, iż Amatorzy dzień przedtem brali udział w zawodach. Sędziował bardzo dobrze p. Danz.

Gewira — Hakoah 3:1

Z WARSZAWY.

Warszawianka — A. Z. S. 1:0 (0:0).

15 IV. 1923.

Zawody o mistrzostwo klasy A. Przewaga Warszawianki. Rezultat nie daje obrazu gry. Warszawianka mogła była uzyskać wynik nawet dwucyfrowy.

Barkochba — Królevia 3:2 (0:2).

Zawody kwalifikacyjne o miejsce w klasie B.

Polonia — Legia 2:0 (0:0).

16 IZ. 1923.

Ostatnie w pierwszej serji zawody o mistrzostwo okręgu przyniosły z trudem zdobyte jednak zasłużone zwycięstwo Polonii nad Legią. Przebieg gry wykazał wyższość Polonii nad swym przeciwnikiem. Przebieg gry:

Legia z miejsca dyktuje szybkie tempo i w zupełności opanowuje sytuację. Atak za atakiem sunie na bramkę czarnych i zdaje się zanosić na klęskę mistrza okręgu. Gra powoli się wyrównuje lecz do pauzy Legia ma znacznie więcej gry. W tej fazie wojskowi mogli byli przechylić szalę zwycięstwa na swoją stronę. Niezaradność ataku pod bramkę oraz brak szczęście nie pozwala zielonym zaznaczyć cyfrowo przewagi. Nawet rzutu karnego nie potrafili wyzyskać. Pauza 0:0. Po pauzie obraz gry zmienia się w zupełności. Teraz inicjatywa spoczywa wyłącznie w rękach Polonii. Już w czwartej minucie strzela Grabowski skutecznie.

Legia osłabła zupełnie i zdaje się być zniechęcona. Drugiego gola zdobywa Polonia ze spalonego niezauważonego przez sędziego p. Esmana. Przy wyniku 2:0 gra kończy się W Polonii doskonałym był Czyżewski. W Legii najlepszym na placu Bujak.

ZE LWOWA

14. kwietnia b. r.

Hasmonea — Lechia 1 : 1 (0 : 0)

Zawody o mistrzostwo klasy A na boisku Pogoni. „Chaos i jałowa kopanina" oto treść tej typowej walki o punkty, która nie przyniosła żadnego zadowolenia sportowego licznie zgromadzonym widzom. Obie drużyny grały nader słabo, bez ambicji i chęci do gry. Hasmonea górowała nieco nad swym prze-

cświnikiem zgraniem i częstymi strzałami na bramkę, Lechia nadrabiała swe braki ostrą, a nieraz brutalną grą. Zaznaczył się u niej spadek poziomu gry, najbardziej widoczny w napadzie, który grał całkiem bezplanowo. Nieco lepsze były tyły. U Hasmonei słaby tylko prawy skrzydłow Beigel, który był za mało lotny na tym posterunku. Steuerman rozbity zaraz w początkach gry, statystował na boisku; mimo tego wykazał swą doskonałą klasę w przeboju i celnych strzałach. Birnbach na centrze to bezproduktywny dribbler, który jest już „skończony". Doskonałe lewe skrzydło. Pozostali gracze odpowiedzeli w zupełności swemu zadaniu. Grę zaczyna Lechia pod wiatr, to też Hasmonea ciągle gości na jej boisku. Lechia rzadko atakuje, lecz do strzału nie dochodzi, dzięki dobrym bekom Hasmonei. W drugiej połowie gra otwarta, przy czasowych przewagach Lechii. Rogów 0 : 0. Sędziował stanowczo i dobrze p. M. Bilor.

Na końcu uwaga pod adresem Hasmonei, która urządzała zawody. Urządzanie zawodów o godz. 16.30 jest stanowczo spóźnionem, gdyż pod koniec zawodów nie było widać zupełnie piłki z powodu zapadających ciemności. Tak samo należało postarać się o rezerwowe piłki.

Pogoń — Rewera (Stanisławów) 8:0 (2:0).

15 kwietnia b. r.

O mistrzostwo klasy A. Boisko Pogoni. Mistrz Polski „Pogoń" sprawiła swą grą zawód swoim zwolennikom, którzy chcieli widzieć grę naprawdę mistrzowską. Tymczasem Pogoń bagatelizowała sobie przeciwnika, grając jakby od niechcenia, co wcale nie wpłynęło dodatnio na piękność gry. Dopiero po zmianie pól Pogoń bierze się na serjo do przeciwnika, strzelając mu 6 bramek, mimo wybitnego murowania bramki przez Rewerę. W pierwszej połowie gra Pogoń z wiatrem, mimo tego zdobywa tylko dwie bramki w 17 min. przez Batscha i w 22 min. przez Wacka z przeboju. Gra upływa cały czas wtempie „spacerowem" przyczem Rewera gra ambitnie i nie ogranicza się do obrony. Po pauzie zupełna przewaga Pogoni, która przygniata zupełnie Rewerę. Bramki strzelili jeszcze: Batsch 3, Wacek 2, Juras 1. W 30 min. znoszą z boiska Witnickiego z Rewery po zderzeniu się z Garbieniem Rewera gra do końca w dziesiątkę. Rogów 8:0 na korzyść Pogoni. Publiczności nie wiele, mimo pięknego i pogodnego dnia. Sędziował p. Zimmerman trochę za mało zdecydowany. Wreszcie mały apel do p. Garbienia kapitana mistrzowskiej drużyny Polski, aby zechciał pochamować swój temperament i zachowywał się mniej krzykliwie na boisku nie krytykując przytem zarządzeń sędziego.

Orlęta — Lechia II 5:0 (2:0).

O mistrzostwo klasy B. Boisko Pogoni. Bezwzględna przewaga Orląt, którzy górowali nad Lechią II. kombinacyjnie i strzałowo, nie wyzyskawszy przytem dwóch rzutów karnych. Sędzia p. Pineles bez pojęcia.

Pogoń II — A. Z. S. 1:1 (1:0).

15 kwietnia b. r.

Zawody o mistrzostwo klasy B. Pogoń II. zawiodła na całej linji. Ambitna i piękna gra AZS-u, który miał przewagę nad swym przeciwnikiem. Sędziował dobrze p. Fiszer. Ka-el.

Czarni II. — R. K. S. 10:1 (3:0).

O mistrzostwo klasy B. Boisko T. Z. R. Bardzo piękna i skuteczna gra drugiej drużyny Czarnych, która może imponować swej pierwszej pod względem kombinacji, techniki i strzałów. U. R. K. S. dobry tylko bramkarz, który bronił nadzwyczaj fiarnie. Rogów 6:2 dla Czarnych II. Sędzia p. Wołowski.

Strzelec — Biali 3:1 (0:0).

Zawody towarzyskie. Boisko T. Z. R. Pewne i zasłużone zwycięstwo C. klasowego Strzelca, nad B. klasowymi Białymi.

Czarni IV — Jutrzenka II 1:0.

Zawody towarzyskie. Boisko T. Z. R. Ka-el.

Z BIELSKA

Mistrzostwo klasy A.

B. B. S. V. — Jutrzenka 0:0

15. kwietnia br. Gra otwarta prawie równorzędnych przeciwników z lekką przewagą drużyny krakowskiej. Linja ataków u obydwóch drużyn słaba, natomiast tyły bardzo dobre. Do pauzy gra mało interesująca. Po pauzie Jutrzenka uzyskuje lekką przewagę nad miejscowymi. Pod koniec gry uzyskuje Jutrzenka 3 następujące po sobie rogi, jednak bez rezultatu. Rogów 6 : 2 dla gości. Sędzia p. Rosenfeld bardzo dobry. Publiczności dużo.

B. B. S. V. II — K. S. Polonia, Wadowice 3 : 0 (1 : 0)

Polonia w kompletnym składzie, grała bardzo słabo, łatwo ulegając przeciwnikowi. Cała wogóle gra wyglądała na oblężenie bramki Polonii, która skupiła się cała pod swoją bramką. Bramki dla B. B. S. V. strzelili: Gendor, Bohm i Marek, ten ostatni ślicznie, główką z centry lewego skrzydła. Stosunek rogów 7 : 0 dla miejscowych. Sędzia p. Kohn bardzo dobry.

S. C. Hakoah — S. V. Biała-Lipnik 2 : 0 (2 : 0)

10 minut po pauzie sędzia p. Then, zresztą bardzo dobry, przerywa grę, wskutek obelg skierowanych od publiczności pod jego adresem. W zajście wmieszali się gracze, zajmując drażliwe stanowisko w stosunku do sędziego, i temsamem uniemożliwiając dalszą grę. Wobec powyższego wzięli sędziego gracze Hakoah w obronę i wyprowadzili go z boiska, unikając przykrych ekscesów. K. Z. O. P. N. powinien ostro zareagować na te wybryki graczy Biała-Lipnik, zresztą nie poraz pierwszy się wydarzające. Również karygodnem jest, że na boisku nie było ani jednego członka przeznaczonego do utrzymania porządku ani policji. Kw.

V. f. Rasenspiele — D. F. C. Sturm II 3 : 1 (1 : 1)

Sturm z jednym rezerwowym, V. f. R. w kompletnym składzie. W pierwszej połowie gra równorzędna, piękna. Po pauzie duża przewaga V. f. R., który w krótkich odstępach czasu uzyskuje 2 gole. Bramkarz Sturmu bardzo słaby. Rogów 2 : 0 dla V. f. R. Sędzia p. Then bardzo dobry.

Z JASŁA.

Resovia — Czarni (Jasło) 3:1 (1:1).

o mistrzowstwo klasy B.

15/IV. Boisko Z.T.G.S.

Pierwsze zawody o mistrzostwo klasy B podokręgu jasielskiego sprowadziły mimo niepewnej pogody tłumy publiczności.

Zawody te po względem sportowym nie stały na wysokim poziomie, lecz mimoto przeciąg gry był bardzo zajmujący. U gości b. dobrym był bramkarz i jemu też drużyna zawdzięcza tak małą klęskę.

Bramkę strzelili dla Resovii Bommer Kruczek i Böhm. Rogów 6:3 dla Resovii. Sędzia p. Rutkowski słaby. M. W.

Z PRZEMYŚLA.

Telefonem od naszego korespondenta.

Polonia — Czarni (Lwów) 4:2 (2:1).

O mistrzostwo klasy A. Powtórna klęska Czarnych w Przemyślu (zeszłego roku 5:2), którzy strzelili sobie sami jedną bramkę.

Z BOCHNI.

A. Z. S. — T. S. Bochnia 5:1 (3:0)

Zwycięstwo A. Z. S. zupełnie zasłużone, albowiem. Krakowianie grą swoją górowali technicznie nad miejscowymi. — Boisko z powodu nierówności utrudniało rozwinięcie gry. Z.

ZE STANISŁAWOWA.

Sokół — Orlęta (Lwów) 3:1 (1:0).

Zawody towarzyskie. Orlęta w składzie osłabionym i po podróży. Ka el.

Wiadomości z zagranicy.

Wiedeń, 15. 4. br.

Włochy — Austrja 0 : 0.

Gra nie na wysokim poziomie. Wynik odpowiada przebiegow gry. U Włochów słabszy atak, lepsze natomiast tyły. To samo u Wiedeńczyków, mimo że cała reprezentatywka składała się przeważnie z „Rapidu". Publiczności 80 000. Rekord wiedeński.

Wiedeń, mistrzostwa kl. B. Simmering — Germania 1 : 0. Red Star — Blue Star 2 : 0. Rennweg Phönicia 1 : 0.

Oxford Uniw. — W. A. Sportclub 1 : 1 (0 : 0).

Praga. D. Fr. C. — D. S. V, Liga Opawa 0 : 0, Sparta (Praga) — 1. F. C. Nuernberg 1 : 0. Sparta Kosir — D. B. E. Sturm 4 : 3. Meteor VII — Union Žižkov 0 : 2.

Czechy. Slavia Praga — Olympia Pilzno 12 : 0. Teplitezr F. K. — Leipziger B. K. 2 : 0. Hradec Kralowe — Pardubice 6 : 4.

Węgry. U. T. E — M. T. K. 2:0 niespodzianka!! F. T. C. — Vivo 0 : 0. B. T. C. — Vasas 2 : 1. Törekves — III Bez. 3 : 0.

Niemcy. Victoria — Hertha 0 : 0. Allemania — Vorwärts Ost 4 : 2.

Szwajcarja. Zurich, 15. 4. S. V. Fürth (Norymbergja) — F. C. Zürich 4 : 3. S. V. Fuerth (Norymbergja) — Blue Star 8 : 1.

Bieg okrężny Kurjera Poznańskiego odbędzie się dnia 6 maja br. Bieg wzbudził wielkie zainteresowanie, gdyż liczba dotychczas zgłoszonych zawodników wynosi 200, między innymi zgłosił się Ziffer, który zapewne zechce powetować swą klęskę w Warszawie.

Bieg na przełaj odbyty 26 marca w Inowrocławiu przyniósł następujące wyniki: 1) Kpr. Waligórski (59 pp.- 15 : 15'2, 2) chor. Kwitowski (4 pap.) 15 : 49'2, 3) Orzechowski (Sokół Inowrocław), 4) Pawłowski (K. S. Kujawia Inowrocław), 5) kpr. Bil (4 pap.), 6) Zaremba (Goplawia Inowrocław-. Trasa biegu ynosiła 4000 m, przeszkody terenowe bardzo liczne. Startowało 11.

Wojskowe Igrzyska Sportowe odbędą się w Warszawie w dniach 15. — 2. września.

Rozmaitości.

Nowe pismo sportowe pod tytułem „Kurjer sportowy" ukazało się we Lwowie pod redakcją p. Fr. Błachuty. Adres redakcji i administracji Lwów Cicha 5.

Sekcja lekkoatletyczna T. S. Wisła zawiadamia, iż treningi odbywają się we wtorki i czwartki od 5 — 6 na boisku.

Sekcja ciężkoatletyczna T. S. Wisła uprasza wszystkich amatorów-zapaśników o podanie swych nazwisk pod adresem sekretarjatu towarzystwa.

Red-Star z Paryża ma rozegrać w dniu 3 maja zawody z Polonią w Warszawie z okazji przyjazdu marszałka Focha. Pertraktacje w toku. Proponowane jest także sprowadzenie w tym czasie do Warszawy Cracovii, któraby w drugim dniu zmierzyła się z mistrzem Francji.

Cracovia wniosła protest do P. Z. P. N. jeszcze w sprawie zawodów Wisła — Cracovia pomimo iż Wydział Gier i Dyscypliny i Zarząd K. Z. O. P. N. protest dwukrotnie odrzucił. —

Kałuża i Strychacz z Cracovii zostali wykluczeni podczas zawodów Cracovia — Sturm z powodu niesportowego zachowania się. —

Na zapytanie PZPN. jakie zawody w dniu 3 maja byłyby w Krakowie najbardziej interesujące, zaproponował wydział Gier i Dysc. KZOPN. urządzenie następujących rozgrywek: Wisła — Cracovia (boisko Jutrzenki) Makkabi — Jutrzenka (boisko Wisły).

Wydział Gier i Dysc. KZOPN uchwalił że zawody o mistrzostwo kl. A. mogą się odbywać rano o godzinie 11, po południu o godz. 3.

Na **dokończenie** Walnego Zebrania K. S. „Błękitni" w dniu 15. bm. wybrano prezesem p. Lubańskiego Tadeusza, wiceprezesami p. Fałka i p. Wierzbanowskiego, sekretarzem p. Baranowskiego Kazimierza, skarbnikiem p. Teslava M., kierownikiem sekcji p. Gołyskę Eug. B.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: Władysław Budzisz — Drukarnia „Prawdy". — Klisze z zakładu „Ryngraf".